13.Η ΤΡΟΦΗ

ΛΟΓΟΣ

ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΛΕΞΕΙΣ

CC BY NC SA

Ángel Luis Gallego Real

Ὀλύμπῳ

2

πίνω
↓
τὸ ποτόν

τὸ νέκταρ

τὸ ποτόν

πίνω

ἡ ἀμβροσία

ἡ τροφή

τρέφω

τρέφω
↓
ἡ τροφή

Τὸ νέκταρ ἐστὶ τὸ ποτὸν τῶν ἀθανάτων θεῶν. Ἡ δὲ ἀμβροσία ἡ τροφή.

Ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἱ ἀθάνατοι θεοὶ ἀμβροσίαν ἐσθίουσι καὶ νέκταρ πίνουσιν

3

σιτοφάγος, ον

ὁ σῖτος

σῖτος
↓
σιτοφάγος

γιγνώσκω

ἐσθίω

τὸ κρέας

καρπός

τὸ δένδρον

Τὴν δὲ ἀμβροσίαν οὐ γιγνώσκουσιν οἱ θνητοὶ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸ νέκταρ. Σιτοφάγοι γάρ εἰσιν καὶ ἄρτον ἐσθίουσιν. Ζῷα δὲ τρέφουσι καὶ κρέας ζῴων ἐσθίουσι καὶ τυρόν. Ἐσθίουσι δὲ καὶ τὸν καρπὸν τῶν δένδρων.

τὸ χορτοφάγον ζῷον

τὸ κρεοφάγον ζῷον

Τί δ᾽ ἐσθίει τὰ ζῷα; Τὰ μὲν ἥμερα, ὥσπερ τὸ πρόβατον καὶ ὁ ἵππος, χόρτον τῆς γῆς ἐσθίει. Τῶν δὲ ἀγρίων τὰ μέν, ὥσπερ ὁ ἔλαφος, χορτοφάγα ἐστίν, τὰ δέ, ὥσπερ ὁ λύκος καὶ ὁ λέων, κρεοφάγα ἐστὶ καὶ ἄλλα ζῷα κατεσθίει

5

ὁ πόλεμος

ἡ εἰρήνη

σπάνιος, α, ον

ἄφθονος, ον

Πόλεμος οὖν γίγνεται ἐπεὶ σπανία ἐστὶν ἡ τροφή.
Ἐπεὶ δὲ ἡ τροφὴ οὐ σπανία, ἀλλ᾽ ἄφθονός ἐστιν, πόλεμος οὐ γίγνεται, ἀλλ᾽ εἰρήνη

πολέμιος, α, ον

ᾠόν

ἡ λίμνη

πόλεμος
↓
πολέμιος, α, ον

**Πολέμιοι δ᾽ εἰσὶν ὁ κύκνος καὶ ὁ κροκόδειλος· τὰ γὰρ τοῦ κύκνου ᾠὰ κατεσθίει ἐν τῷ ποταμῷ ὁ κροκόδειλος.
Πολέμιος δ᾽ ἐστὶν ὁ βάτραχος τῇ ἀράχνῃ· τροφὴν γὰρ ποιεῖ τὴν ἀράχνην ἐν τῇ λίμνῃ ὁ βάτραχος.**

ὁ ἀετός

ἡ ἀράχνη

ὁ βάτραχος

ὁ κόραξ

ἡ ἀλώπηξ

ἡ λέαινα

θηρεύω

θεραπεύω

Κρεοφάγοι δέ εἰσιν οἱ λέοντες· ἡ λέαινα ἐν τῇ ὕλῃ ἄλλα ζῷα θηρεύει, ἐν ᾧ δὲ ὁ λέων τὰ τέκνα τρέφει καὶ θεραπεύει

πολέμιος, α, ον

φίλος, η, ον

πόλεμος
↓
πολεμέω

πολεμέω

Ὀλίγα δὲ ζῷα οὐ πολέμια, ἀλλα φίλα ἐστίν. Ὁ κόραξ καὶ ἡ ἀλώπηξ φίλοι εἰσίν· πολεμεῖ γὰρ τῷ ἀετῷ ὁ κόραξ.

ἡ χελώνη

ὁ δελφίς

Ἡ θαλασσία χελώνη καὶ ὁ δελφὶς φίλοι εἰσίν· πολεμεῖ γὰρ τῷ καρχαρίᾳ ὁ δελφίς.

ἡ μεσημβρία

ὁ ἥλιος φλέγει

ἄριστον
↓
ἀριστάω

τὸ ἄριστον

ἀριστάω

Ὁ ἥλιος φλέγει καὶ μεσημβρία ἤδη γίγνεται. Αἱ δοῦλαι ἐν τῇ αὐλῇ τὸ ἄριστον παρασκευάζουσιν.

ὁ πόλεμος

ἡ σπάνις τροφῆς

εὐλογ

ῶ

χάριν σοι ἔχω

«Ὦ Ζεῦ, π ολλοί εἰσιν ἐν τῷ κόσμῳ οἱ πόλεμοι, μεγάλη δ᾽ ἐστὶν ἡ σπάνις τροφῆς τοῖς ἀνθρώποις. Ἀλλ᾽ ἐγώ σε τιμῶ, ὦ Ζεῦ, σὲ εὐλογῶ καὶ χάριν σοι ἔχω διὰ τὴν καλὴν καὶ ἄφθονον τροφήν.»

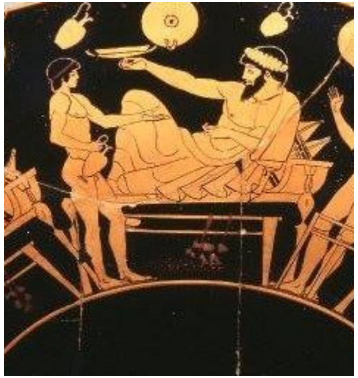

κατακλίνεται

ἡ κλίνη
↓
κατακλίνεται

παρέχω, δίδωμι + dat

ἔρχεται

Ἔπειτα δὲ ὁ δοῦλος κάνθαρον παρέχει τῷ δεσπότῃ. Ὁ οὖν δεσπότης τὸ πρόσωπον νίζεται καὶ κατακλίνεται. Δι᾽ὀλίγου δ᾽ἔρχεται καὶ ἡ δέσποινα

κατὰ τὸ ἄριστον

durante la comida

οἱ γονεῖς

τὰ τέκνα

τὸ ἔλαιον

ὁ ἰχθύς

τὰ ᾠά

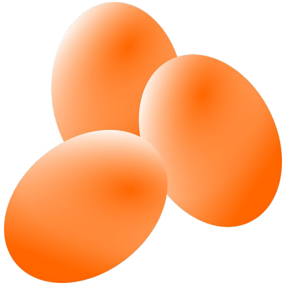

τὸ σκόρδον

Ἅμα οὖν ἀριστῶσι γονεῖς καὶ τέκνα. Τί δ᾽ ἐσθίουσι κατὰ τὸ ἄριστον;
Πρῶτον μὲν ὀλίγον ἄρτον ἐν ἐλαίῳ, ἰχθῦν, τυρόν, ᾠά, μῆλα καὶ σκόρδον ἐσθίουσιν.

ἀρέσκει

ἐθέλει

ὑγιεινός -ή -όν

τὸ σῶμα

θερμός -ή -όν

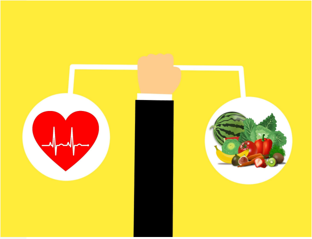

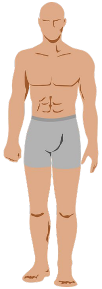

οὐκ ἀρέσκει μοι

No me gusta

Τὸ δὲ σκόρδον αὐτῇ οὐκ ἀρέσκει.

«Ἆρα ἐθέλεις ὀλίγον σκόρδον, ὦ Ὑπατία; Καλόν ἐστι καὶ ὑγιεινὸν τῷ σώματι

«Τὸ σκόρδον οὐκ ἀρέσκει μοι, ὦ μῆτερ! Ἄρτον ἐθέλω θερμὸν καὶ τυρόν.»

δίδωσι + dat

Οὐδέν γε!

¡De nada!

ὁ οἶνος

Πίνει

ὑγιαίνω

ἡ ὑγιεία

Organización Mundial de la Salud

ὑγιεία

↓

ὑγιαίνω, ὑγιεινός

ἄρτον καὶ τυρὸν λαμβάνει καὶ δίδωσι τῇ Ὑπατίᾳ. / Ὑπατία· «Χάριν σοι ἔχω, ὦ μῆτερ!» /Ἑλένη· «Οὐδέν γε!»

Ποῦ ἐστιν ὁ οἶνος; / Πίνει οὖν ὁ δεσπότης καὶ τὴν κύλικα τῷ υἱῷ παρέχει

ἀρρωστεῖ

ἀρρωστεῖ ↔ ὑγιαίνω

ῥόφημα

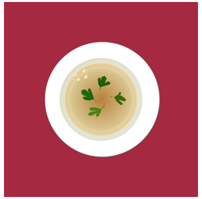

ἄρρωστος, -ον

ἡ ἀρρωστία

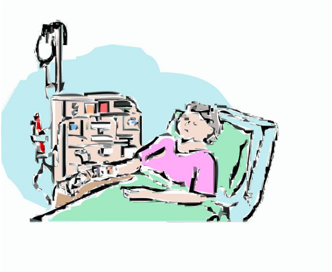

ἀρρωστία

↓

ἀρρωστῶ, ἄρρωστος, -ον